

Të Qëndruarit të Fortë në Kohë Kundërshtimi

Braktisja në Kirtland: Nevoja për t'i Ndjekur me Besnikëri Udhëheqësit e Kishës

Në vitin 1837, shenjtoret në Kirtland të Ohajos përjetuan disa probleme financiare. Për t'i ndihmuar shenjtoret që të ishin më të mbështetur te vetja lidhur me financat e tyre, Jozef Smithi dhe udhëheqës të tjerë të Kishës themeluan një kompani të ngjashme me një bankë dhe e quajtën atë Shoqëria e Sigurisë së Kirtlandit. Për shkak të një depresioni ekonomik mjaft të përhapur gjatë kësaj kohe, shumë banka dështuan anëmbanë Shteteve të Bashkuara. Edhe Shoqëria e Sigurisë së Kirtlandit dështoi në vjeshtën e vitit 1837. Dyqind investues në bankë humbën pothuajse gjithçka, me Jozef Smithin duke pësuar humbjet më të mëdha. Edhe pse Shoqëria e Sigurisë së Kirtlandit nuk u financua nga Kisha, disa prej shenjtoreve e shihnin atë si një bankë të Kishës ose si bankën e Profetit dhe e fajësuan Jozef Smithin për problemet e tyre financiare. Disa madje filluan ta quanin atë një profet të rënë. Por pavarësisht nga dështimi i bankës, shumë të tjerë, të cilët i humbën paratë, vazhduan me besim dhe qëndruan të vërtetë ndaj Profetit.

Një shpirt i braktisjes dhe ankimit filloi të përhapej mes shumë prej shenjtoreve. Deri në qershor të vitit 1838, përafërsisht 200 ose 300 njerëz braktisën e kishin lënë Kishën, duke përfshirë katër Apostuj, Tre Dëshmitarët e Librit të Mormontit dhe një anëtar të Presidencës së Parë. Megjithatë, shumica e shenjtoreve iu përgjigj kësaj periudhe të vënies në provë me besim, po ashtu siç bëri Brigam Jangu. Ata u forcuan nga Zoti dhe mbetën të vërtetë ndaj dëshmitëve të tyre. Shumë prej atyre që u larguan nga Kisha gjatë kësaj periudhe të braktisjes, më vonë u kthyen dhe kërkuan që të bashkoheshin sërish me Kishën e Zotit. Mes tyre ishin Oliver Kaudëri, Martin Harris, Luk Xhonsoni dhe Frederik G. Uilliamsi.

Në mes të këtyre vështirësive në Kirtland, disa braktisën kërkuan ta vrisnin Jozef Smithin. I paralajmëruar nga Shpirti, ai dhe Sidni Rigdoni u larguan gjatë natës më 12 janar 1838. Armiqtë e tyre i ndoqën për disa ditë, por Zoti i mbrojt. Ata mbërritën me familjet e tyre në Far-Uest të Misurit më 14 mars 1838.

Diskutoni si grup pyetjet vijuese:

- Çfarë parimesh mund të mësojmë nga këto ngjarje rreth mënyrës se si t'i përgjigjemi kundërshtimit në jetën tonë? Çfarë mund të mësojmë nga këto ngjarje rreth mënyrës se si t'i përgjigjemi kundërshtimit kundër Kishës?
- Çfarë mund të bëjmë që të mbetemi besnikë ndaj udhëheqësve të Kishës edhe pse ne mund të dëgjojmë njerëz të tjerë t'i kritikojnë ata?
- Në çfarë mënyrash jeni bekuar ngaqë ju e keni ndjekur profetin?

Konflikti në Misurin Verior: Mësimi për ta Duruar Mirë Kundërshtimin

Në vitet 1837 dhe 1838, disa anëtarë të pakënaqur dhe të shkishëruar të Kishës, që jetonin mes shenjtoreve në Far-Uest, filluan të ngrinin padi gjyqësore kundër Kishës e udhëheqësve të saj dhe ta ngacmonin Kishën. Në qershor të vitit 1838, Sidni Ridgoni foli me gjaknxehtësi në atë që është bërë e njohur si "Predikimi i Kripës". Ai përdori Mateun 5:13 dhe tha se, në qoftë se kripa e humbet shijen e saj, ajo nuk shërben më për asgjë dhe duhet të flaket tej, duke nënkuptuar se ata që ishin larguar nga Kisha, duhej të flakeshin nga mesi i shenjtoreve. Dy javë më vonë, më 4 korrik, Sidni Rigdoni dha një fjalim në të cilin ai premtoi se shenjtoret do ta mbronin vetveten edhe sikur të arrinte te një "luftë e shfarosjes". Edhe pse të dy këto fjalime dukej se kundërshtonin udhëzimin e Zotit që të "bëni[n] apel për paqe" (DeB 105:38), që të dy fjalimet u botuan dhe shkaktuan panik të madh mes njerëzve që nuk ishin shenjtore të ditëve të mëvonshme.

Gjatë kësaj kohe, një i kthyer në besim i quajtur Sampson Avardi, administroi betime të fshehta ndaj atyre që do të bashkoheshin me të në formimin e një grupi plaçkitësish, të quajtur danitë. Avardi i udhëzoi ata që të vidhnin e plaçkitnin njerëzit e Misurit, duke thënë se kjo do të ndihmonte për të ndërtuar mbretërinë e Perëndisë. Avardi i bindi pasuesit e tij që udhëzimet e tij po vinin nga Presidenca e Parë. E vërteta u zbulua më vonë dhe Avardi u shkishërua. Veprimet e Avardit shkaktuan dëm të rëndësishëm ndaj idesë për Kishën dhe ndihmuar që të çonin drejt burgimit të Profetit në Burgun Liberti.

Në tetor të vitit 1838, një betejë midis disa anëtarëve të Kishës dhe milicisë së Misurit i la disa njerëz të vdekur nga secila palë. Raporte të tepruara të betejës mbërritën te guvernatori Liburn W. Bogsi, guvernatori i shtetit të Misurit, i cili më pas nxori atë që është bërë i njohur si urdhri i shfarosjes: "Mormonët duhet të trajtohen si armiq dhe duhet të shfarosen ose të nxirren jashtë nga shteti, nëse është e domosdoshme, për të mirën e përgjithshme" (cituar te *History of the Church*, 3:175). Shpejt, qyteti i Far-Uestit u rrethua nga një milici që i tejkaloj pesëfish forcat e shenjtoreve. Jozef Smithi dhe udhëheqës të tjerë të Kishës u burgosën në Burgun Liberti, ku ata qëndruan gjithë dimrin. Pjesa tjetër e shenjtoreve u detyruan të largoheshin nga shteti.

Diskutoni si grup pyetjet vijuese:

- Çfarë parimesh mund të mësojmë nga këto ngjarje për të na ndihmuar që ta durojmë më mirë kundërshtimin?
- Përse është e rëndësishme për secilin prej nesh që ta ndjekim shembullin e Shpëtimtarit në kohët e krizës ose të kundërshtimit? Çfarë ndodhi në Misurin verior ngaqë disa prej shenjtoreve nuk e bënë këtë?
- Kur i keni parë fjalët ose veprimet e një njeriu që ta ndikojnë dikë tjetër për të pasur një pikëpamje pozitive për Kishën?

